

Forfatter: Svend Hersleb Grundtvig, 1824-1883

Titel: Udrag fra BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1834-11-10)

Citation: Svend Hersleb Grundtvig, 1824-1883: "Grundtvig og Ingemann", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 160.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-idm140619160788048.pdf> (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Siden jeg har set den fortrolige Kakkelvnsflamme i min Stue, er der, som der plejer, kommet mere Liv i mig, end selv naar Skoven er grøn og Fuglene de sjunge. Jeg har skrevet adskillige mindre Ting, som jeg tror, der er Liv i. Blandt andet har jeg tænkt paa at lade gamle Holger Danske komme tilbage et Hundrede Aar efter, at vi eres. 161gangne her fra, for at lade ham se, hvad der kommer ud [af] denne Tidsaands Tendenser. Det er og bliver dog kun Fragmenter. Jeg fik det Indfald at meddele dem som Prøver i en Recensjon over et uskrevet Digt i 36 Sange. I en Oversigt af Ideen skulde Anmeldelsen supplere det manglende, i det den tillige parodierede Tonen i slige Referater. Dog, saaledes at forene noget negativt og positivt, tror jeg nu næppe lader sig gjøre til manges Fornøjelse. Det bliver i alt Fald saaledes kun et Spøgelse — Sjælen af et ihjelslaget Digt, som enhver selv kan digte færdigt efter Behag og lægge saa meget Liv i, han har ved Haanden. Mere kommer der dog ikke ind i, hvad man læser, tænkte jeg, og et helt langt Digt paa Vers læser ingen mer i vor Tid. Som et saadant Spøgelse staar det nu for mig, kuriøst nok for en og anden maaske, men dog kun et Spøgelse.